

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะตระหนักรู้จักตนเอง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด ผีกลที่ จะอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ

คำถาม: ลูกจะตอบคำถามกับผู้คนที่ถามลูกอย่างไร หากลูกเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ?

คำตอบ: ให้บอกพวกเขาว่า: พวกเราเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง คือดวงวิญญาณที่มีสันสการ์ที่ดีและไม่ดี เวลานี้พวกเราได้รับความรู้ทั้งหมดของดวงวิญญาณแล้ว ก่อนหน้านั้นพวกเราเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ พวกเราเคยมีสำนักที่เป็นร่าง เวลานี้พวกเราได้รับการตระหนักรู้ในพระเจ้าและการตระหนักรู้ในตนเองจากดวงวิญญาณสูงสุด

เพลง: ท่านนั้นจะไม่แยกห่างจากเราและเราจะไม่มีความทุกข์ใด ๆ!

โอมซานติ ลูก ๆ ทางจิตที่ สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูก ๆ ทางจิตร้องเพลงนี้ผ่านร่างกาย จะไม่มีใครในบรรดาพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะสังเวตตนเองแก่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ลูก ๆ รู้ว่าพวกเราต้องกลับไปกับท่านและทิ้งร่างของเราไว้ที่นี่ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: พวกเราจะละร่างนี้และกับบ้านไปกับพ่อ พ่อได้มาเพื่อพาพวกเรากลับไปกับท่าน นี่คือการประเดิมของความเข้าใจที่ยิ่งใหญ่ ลูก ๆ ร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เถิด ดังนั้นพ่อควรจะทำอะไร? พ่อจะไม่ได้ทิ้งลูกไว้เบื้องหลังที่นี่ ทั้งโลกนี้ไม่บริสุทธิ์และพ่อได้มาเพื่อพาพวกเราจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ท่านจะพาพวกเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน ลูกรู้ว่าทั้งโลกนี้คือกิเลส หากลูกเรียกใครบางคนว่ามีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ เขานั้นก็จะไม่พอใจ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนอย่างมีกลยุทธ์มาก ๆ ยกย่องพ่อผู้เดียว! ลูก ๆ เวลานี้ได้รับความรู้แล้ว ลูกต้องพูดอย่างรู้คิดมาก เมื่อลูกเห็นว่าใครบางคนกำลังถามคำถามมากมายเกินไป เพียงพูดว่าลูกยังคงอ่อนแอในสิ่งนี้และซีเนียร์ซิสเตอร์ของลูกจะมาและตอบเขา ให้พูดว่าเป็นชีพบาบาที่พูด พระเจ้าพูด: มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์! ผู้ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า เพราะผู้คนนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้มีร่างกายไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ชาวที่ไม่มีความตถะนั้นเรียกว่าเป็นพระเจ้า มีวัดมากมายของชาว มีเพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจประเด็นนี้เท่านั้นที่พวกเขาจึงจะสามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ก่อนอื่นใดให้บอกพวกเขา: พระเจ้าชีวาพูด ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางก้า ก็มีร่างที่ละเอียดของเขาสองและร่างเหล่านั้นก็มองเห็นได้ ผู้เดียวนั้นไม่สามารถมองเห็นได้ ท่านนั้นเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: ฉัน, ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกเคยได้นิมิตของตัวลูกดวงวิญญาณเองแล้ว ในหนทางของบักตี ผู้คนทำบักตีที่แรงกล้าเพื่อที่จะได้นิมิต อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำบักตีก็ไม่เคยได้นิมิตของพระเจ้า พวกเขาไม่รู้วาทานคืออะไรเลย! พวกเขาเพียงแค่พูดว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน เป็นดวงวิญญาณที่พูด สันสการ์เองก็อยู่ในดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง, เขาไม่ใช่ทั้งดวงวิญญาณหรือร่างกายที่จะสามารถพูดได้ ร่างกายไม่สามารถทำอะไรได้โดยที่ไม่มีดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดให้ตระหนักรู้จักดวงวิญญาณ! เพียงด้วยจากท่านเท่านั้นที่ลูกจะสามารถตระหนักรู้จักพ่อได้ ในเมื่อดวงวิญญาณไม่สามารถที่จะรู้หรือเห็นตนเอง เขาจะสามารถได้นิมิตของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? แม้ว่าพวกเขาพูดว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์กำลังเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ก็ไม่มีใครรู้ว่าบทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ มนุษย์นั้นมีสำนักที่เป็นร่างอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เวลานี้กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและแล้วรับฟังพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและต้องเป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่ได้อธิบายแก่ดวงวิญญาณ เป็นมนุษย์ที่อธิบายแก่มนุษย์ ไม่มีใครมีความรู้ของดวงวิญญาณ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า ก่อนอื่นลูกต้องรู้จักดวงวิญญาณ ให้ตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณเองก็ถาม: ฉันจะสามารถตระหนักรู้ในดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าทั้งบทบาทนั้นบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอย่างไร ไม่มีผู้รู้หรือชั้นยาสซีใดสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก พ่อเองนั้นต้องมาและทำให้ลูกตระหนักรู้ในตนเอง พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังฉันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน! การสนทนานี้สามารถเกิดขึ้นได้เมื่อดวงวิญญาณได้พบปะกับดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น โลกไม่ได้รู้ว่าเมื่อไรที่พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาหรือท่านมาอย่างไรและอธิบาย เนื่องจากการไม่รู้สิ่งนี้ จึงมีความขัดแย้งของความคิดเห็น ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับคัมภีร์ พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถตระหนักรู้ในพ่อหรือตนเองจากคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด อะไรจะเกิดขึ้นด้วยการพูดเช่นนั้น? แล้วใครจะทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? ใครจะทำให้เราเป็นตรีกาลดาร์ชิ? และแล้วไม่สามารถมีใครอื่นให้ความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดแก่เราได้ เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าดวงวิญญาณผู้ไม่รู้จักพ่อของพวกเขานั้นคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าผู้ที่ไม่ได้ทำบักตนั้นคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูก ๆ ไม่ได้ทำบักตีใด ๆ ลูกมีภาพที่ตืออยู่มากมาย ทุกสิ่งได้มีการอธิบายไว้ในภาพ หากใครบางคนไม่เคยเห็นแผนที่โลก, เขาจะรู้ว่าลอนดอนหรืออเมริกาอยู่ที่ไหนได้อย่างไร? พวกเขาจะรู้เมื่อครูได้แสดงแผนที่และอธิบายแก่พวกเขาเท่านั้น เหตุนี้เองลูกจึงได้มีการทำภาพขึ้นอย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครเข้าใจในรายละเอียด ผู้คนของสุริยวงศ์ได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาจากที่ไหน? จันทรา

วงศ์ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร? พวกเขาบรรดาผู้คนของสุริยวงศ์หรือ? ลูกเข้าใจว่าทุกคนได้รับมรดกของตนจากพ่อผู้เดียว ผู้คนของสุริยวงศ์และจักรวรรดิคือนายของโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะมีเรื่องของการบรรดาผู้คนใด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่ว่ามีการบรรดาแล้วจักรวรรดิพ่ายแพ้สุริยวงศ์ ไม่เลย พวกเขาคือราชวงศ์ที่แยกจากกัน เวลานั้นลูกมีความรู้ทั้งหมดของทุกภพอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนความรู้ทั้งหมดก็อยู่ในสติปัญญาของเขา ได้มีการแสดงภาพในหนังสือให้แก่เด็กเล็กๆ ว่า: นี่คือช้างหรือนี่คือสิ่งนี้สิ่งนั้น เวลานั้นลูกรู้จักละครนี้ ลูกมีทั้งวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่และเพียงผู้ที่เป็นของสกุลบรรดาที่มันเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้อื่นจะเพียงแต่นั่งและถกเถียงอย่างไรประโยชน์. ไม่ใช่ว่าจะมีการจะอธิบายทุกสิ่งแก่ทุกคนในเวลาเดียวกัน ไม่เลย ลูกต้องอธิบายให้แก่ละคนเป็นการส่วนตัว เป็นกฎที่ก่อนอื่นพวกเขาต้องเข้าใจพ่อและดวงวิญญาณก่อนที่พวกเขาจะนั่งในชั้นเรียน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ พวกเขาจะเพียงเฝ้าแต่มีความสงสัย ลูกต้องอธิบายว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและเท่านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด แม้กระทั่งเหล่าเทพก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของผลของการกระทำ สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะเหล่านี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือหนึ่งเดียวเท่านั้น และลูกได้รับมรดกจากท่าน บาบาสได้อธิบายแล้วว่า: จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกเคยทำบัตติมาชาติแล้วชาติเล่า ผู้กราบไหว้บูชาหनुมานก็จะเฝ้าแต่จดจำหनुมาน และผู้กราบไหว้กฤษณะก็จะเฝ้าแต่จดจำกฤษณะ เวลานั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือพ่อสูงสุดของลูก เป็นเพียงด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อผู้เป็นผู้สร้างสวรรค์ แน่แน่นอนที่พวกเราเข้าไปสู่สวรรค์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นจึงไม่มีอาณาจักรแห่งสวรรค์ ในนรกเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดว่าลูกนั้นเคยปกครองอาณาจักรของลูกอย่างไรหรือลูกนั้นได้ลงมาอย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกต้องลงมาขณะที่กำลังกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิและได้รับมรดกของสวรรค์ของลูก เมื่อพวกเราเป็นของพ่อ, พวกเราได้รับมรดกของพ่ออย่างไรก็ตามจนกว่าพวกเราได้กลับมาสาโทประธานจากทาโมประธานและกลับมาบริสุทธิด้วยโยคะ ไม่เช่นนั้นเราไม่สามารถได้รับมรดกได้ พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป สิ่งนี้รับประกัน คำอธิบายนี้ต้องมีการให้ไว้ บางคนก็จะเข้าใจในขณะที่ผู้อื่นที่มีความก้าวร้าวก็จะเริ่มต้นตระโกนเสียงดัง จะมีใครคนใดคนหนึ่งที่จะสร้างอุปสรรค หากใครสร้างความปั่นป่วน, ให้บอกเขา: ให้มาด้วยตนเองเพื่อทำความเข้าใจสิ่งนี้ เป็นกฎที่นี้ที่ท่านต้องอยู่ในเตาอบ (บัตติ) เป็นเวลาเจ็ดวันเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพราะนี่คือความรู้ใหม่ ผู้คนจึงสับสน เมื่อมีการเปิดศูนย์ใหม่ก็ควรจะมีใครบางคนที่มีฉลาดที่นั่นที่สามารถอธิบายแก่ทุกคน พระเจ้าของทั้งหมดคือหนึ่งเดียวและดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของทุกคน ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ ได้โปรดมา! ดังนั้นแน่นอนที่ท่านนั้นต้องบริสุทธิ ท่านไม่เคยอยู่อย่างไม่บริสุทธิ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ ในยุคทองนั้นทุกคนบริสุทธิ ในยุคเหล็กทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ มีผู้คนมากมายที่ไม่บริสุทธิและน้อยนิดอย่างยิ่งที่บริสุทธิ ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ผู้ที่กลับมาบริสุทธิจากไม่บริสุทธิจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนในโลกจะมาที่นี่เพื่อรับการกำหนด เป็นเรื่องยากสำหรับลูกที่ให้การกำหนดแก่ทั้งโลก เวลานั้นคือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกสิ่งต้องถูกทำลาย วิธีการที่ดีมากเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะอธิบายทั้งหมดนี้เพื่อที่ผู้คนจะนั่งและรับฟังอย่างสงบโดยที่ไม่สร้างการรบกวนใดๆ ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ: ชีพบาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ เพียงท่านเท่านั้นที่อธิบายแก่เรา คำพูดของกิตะนี้โด่งดังอย่างยิ่ง: พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย คำพูดเหล่านี้เชื่อมโยงกับกิตะเท่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ, ผู้ชำระให้บริสุทธิ พ่อคือผู้ประทานความรู้ของกิตะและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คำพูดเหล่านี้เป็นของกิตะ เป็นเพียงผู้คนพูดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้ากฤษณะ ในขณะที่ลูกพูดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้าชีวา พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านใช้ชาติเกิดที่สูงส่งและพิเศษสุด ท่านเองนั้นอธิบาย: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดาซึ่งเรียกว่าเป็นพาหนะที่โชคดี ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา เหตุนี้เองมนุษย์จึงได้รับชื่อว่าบราห์มา จากการเป็นบราห์มาที่มีตัวตน เขาได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนที่บริสุทธิ พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ ดังนั้นแน่นอนที่ท่านจะเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิในร่างที่ไม่บริสุทธิ นี่คือการอธิบายในรายละเอียด ก่อนอื่นใดอธิบายว่าพระเจ้าพูด: จดจำพ่อเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย! ให้กลับมาบริสุทธิจากไม่บริสุทธิ! พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ ได้โปรดมา! คงค้างอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ลูกเรียกหา, แน่แน่นอนที่ท่านต้องมาจากที่ใดที่หนึ่ง ผู้ชำระให้บริสุทธิมาเพื่อเล่นบทบาทของการชำระผู้ไม่บริสุทธิของท่าน พ่อพูดว่า: ลูกเคยบริสุทธิและแล้วลูกได้มีอัลลอยเข้าไปปะปนอยู่ในลูก สิ่งนั้นจะสามารถขจัดออกไปได้ด้วยพลังโยคะเท่านั้น เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิลูกจะไปสู่โลกที่บริสุทธิและโลกที่ไม่บริสุทธิจะถูกทำลาย ให้เข้าถึงทุกสิ่งที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วอย่างดีมาก พวก

เราเพียงแต่ยกย่องพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าลูกนั้นได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่งขณะที่เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกเคยบริสุทธิ์ในตอนเริ่มแรกและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำรำลึกถึง ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกนั้นลงบันไดมาจากหนทางของบัดดี สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่ง สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ให้ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และอธิบายแก่ใครก็ตามที่มาหาลูก ให้จดประเด็นหลักของมูรีลีลงไปและซ้ำย้ำสิ่งนั้นกับตนเองที่สิ่งเหล่านั้นจะอยู่อย่างมั่นคงในหัวใจของลูก สิ่งแรกและสิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย! ไม่ว่าลูกทำสิ่งนี้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับลูก ลูกเคยได้รับคำสั่งของพ่อแล้ว หากลูกต้องการจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ โยคะของสติปัญญาของลูกไม่ควรที่จะหันเหไปสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส! ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำอธิบายมากมาย อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหลายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ จดบันทึกและซ้ำย้ำกับตนเองถึงสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกและบอกสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
2. ในการที่จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเฝ้าต่อความยากลำบากโดยการมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรเสมอ และกลายเป็นตัวของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความปิติ

เมื่อลูก ๆ อยู่ในดักของพ่อ (บราห์มา) ท่านไม่ได้สัมผัสถึงความเหน็ดเหนื่อย ถ้าท่านเดินด้วยตัวของท่านเอง ท่านจะเหนื่อยและร้องไห้ด้วยเช่นกัน ที่นั่นเช่นกัน ลูก ๆ ได้เดินไปขณะที่นั่งในดักของพ่อ ลูกไม่มีประสบการณ์ถึงความหนักหน่วงหรือยากลำบากแม้แต่น้อย ดวงวิญญาณผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรในยุคบรรจบพบกันอย่างสม่าเสมอคือผู้ที่เฝ้าต่อความหนักหน่วงใด ๆ ความเพียรพยายามกลายเป็นการกระทำที่เป็นธรรมชาติสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน ดังนั้นพวกเขากลายเป็นตัวของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความปิติเสมอ

คติพจน์: จงกลายเป็นดอกกุหลาบทางจิตและกระจายกลิ่นหอมทางจิตไปสู่บรรยากาศด้วยทัศนคติทางจิตของลูก

*** โอม ซานติ ***